

han fortalte Smaatræk af Byens Liv, oftest i en humoristisk Tone, der skulde skjule den aandelige Krise, han befandt sig i, og hvis Betydningsfuldhed endelig var bleven ham fuldt bevidst.

I Virkeligheden oplevede han heller ikke synderligt udover det, han af Skamfuldhed ikke vilde skrive om. Blackburn & Gries' Ingeniører traf han daglig ude ved Arbejdet, men han havde ellers ikke noget Samkvem med dem. Det var tre koldblodige Whiskydrikkere, der havde tumlet sig i alle Verdensdele og straks fra den første Dag havde behandlet ham — „Grønlænderen“, som de kaldte ham — med krænkende Overlegenhed, blandt andet fordi han udtrykte sig grumme maadeligt paa engelsk. I dette Forhold var der dog sket en Forandring, efter at han havde tilbragt Juleaften sammen med dem i Gæstgivergaarden „Den gode Nabo“, hvor de havde deres Tilholdssted. Han havde nemlig ved den Lejlighed drukket dem alle saa mægtigt under Bordet, at de to maatte lægges ind paa Gæstgivergaardens Seng og den tredje køres hjem paa en Trillebør. Med denne Bedrift betragtede han sin Ære som genoprettet, og de tre Værkfæller forandrede virkelig ogsaa fra den Dag fuldstændig deres Opførsel overfor ham. Alligevel søgte han ikke deres Selskab og viste sig kun sjelden i „Den gode Nabo“.

Han tilbragte de lange Aftener hjemme hos sig selv, beskæftiget med at læse; og det blev som oftest sent, før han slukkede sin Lampe. Han havde paany og med al sin jyske Stædighed givet sig i Kast med en Kundskabstilegnelse, der laa hans Fagstudium fjern; ikke — saadan som Aaret forud — bare for at tilfredsstille en forføngelig Lyst til at kunne snakke med om alt og i det hele komme paa Højde med Tidens Selskabs-